

ROMÂNIA
TRIBUNALUL MUREȘ
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA Nr. 87

Ședința publică din 13 Februarie 2009

Completul compus din:
PREȘEDINTE :
GREFIER : ELUTA FIUNA IANOSI

Pe rol fiind judecarea acțiunii în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta SC SRL prin lichidator judiciar SC în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE MUREȘ, având ca obiect anulare act control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentantul reclamantei, dl. av. , lipsă fiind reprezentantul legal al pârâtei.

Procedura de citare nu este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care:

Se constată viciată procedura de citare cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș, întrucât pe dovada de îndeplinire a procedurii de citare cu aceasta nu se menționează și calitatea persoanei care a preluat citația.

La întrebarea instanței, reprezentantul reclamantei arată că nu mai are de formulat alte cereri în probațiune, solicitând acordarea cuvântului în fond.

Nemaifiind solicitate alte cereri în probațiune, instanța constată încheiată faza procedurii probatorii și acordă cuvântul în fond.

Reprezentantul reclamantei arată că își menține concluziile, solicită admiterea acțiunii, astfel cum a fost formulată.

TRIBUNALUL

Din actele de la dosar, constată următoarele:

Prin acțiunile în contencios administrativ , în număr de 4, înregistrate la această instanță în data de 25 aprilie 2007, sub nr. /102/2007, nr. / /2007, nr. /102/2007 și nr. / /2007, reclamanta SC SRL, cu sediul în comuna , str. , nr. , jud.Mureș, reprezentată prin av. , cu sediul profesional în Târgu

Mureș, str.Jușiției nr. A, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș cu sediul în Târgu Mureș, str.Gh.Doja, nr.1-3 jud.Mureș, a solicitat:

-admiterea acțiunilor; anularea Deciziilor nr. din 9 martie 2007, nr. /9 martie 2007, nr. din 9 martie 2007 și nr.2 din 9 martie 2007 emise de pârâtă și, pe cale de consecință: anularea parțială a deciziilor de impunere Rapoartelor de inspecție fiscală nr. /21.11.2006, pentru suma de RON TVA respinsă la rambursare; nr. /23.11.2006 pentru suma de RON, TVA respinsă la rambursare, nr. /22.11.2006, pentru suma de RON, TVA respinsă la rambursare și nr. /22.11.2006, pentru suma de RON, TVA respinsă la rambursare; obligarea pârâtei la rambursarea sumelor menționate, cu titlu de TVA.

În motivarea acțiunilor, similară în toate dosarele, se susține nelegalitatea și netemeinicia deciziilor atacate, deoarece, reclamanta nu era ținută să aplice măsurile de simplificare prevăzute de art.160 ind.1 Cod Fiscal, respectiv „taxarea inversă”, așa cum consideră pârâta.

Din deciziile respective, motivate contradictoriu, rezultă că, pe de o parte, reclamanta era ținută să aplice procedura simplificată pentru bunurile achiziționate în scopul dezmembrării și valorificării ca deșeuri de metale feroase și neferoase iar, pe de altă parte, se susține că nu este relevant dacă societatea a rumărit sau nu, la momentul achiziției deșeurilor, scopul dezmembrării și al valorificării.

În acest mod se tinde la anihilarea condiției sine-qua-non stipulată de art.160 ind.1 Cod Fiscal, pentru aplicarea procedurii simplificate și se acreditează ideea că, doar în cazul în care reclamanta ar fi achiziționat bunuri în scopul dezmembrării lor ca deșeuri ar fi fost obligată să aplice regulile procedurii simplificate, respectiv „taxarea inversă”.

Or, în speță, rezultă în mod evident - cu acte contabile - că reclamanta nu a urmărit, la momentul debândirii bunurilor „scopul dezmembrării și valorificării fragmentare a deșeurilor de metale feroase și neferoase.

Prin procedura simplificată = taxarea inversă= se constituie o facilitate în beneficiul agentului economic în sensul că acesta achită doar prețul - Nu și TVA-ul aferent și din acest motiv nu este îndreptățit să solicite rambursarea (restituirea) de TVA.

În speță, achiziționarea bunurilor nefiind efectuată în scopul dezmembrării și valorificării lor ca deșeuri, reclamanta a achitat furnizorilor săi TVA aferentă facturilor și este îndreptățită la recuperarea ulterioară prin rambursare.

Pe de altă parte, susținerea pârâtei din R.I.F. că 95 % din bunurile achiziționate în luna mai 2006 ar fi fost dezmembrate în aceeași lună, nu este reală și se poate dovedi cu acte că cea mai mare parte a deșeurilor fragmentate în luna mai 2006 a fost achiziționată anterior și se afla în stocul reclamantei.

Se mai susține că „neurmărirea scopului de achiziție pentru dezmembrare și valorificare, cu privire la bunurile reclamantei, este probată și prin anunțurile publicitare la care reclamanta a apelat, în mod frecvent, pentru a valorifica bunurile achiziționate, fără a le dezmembra”

În concluzie se susține că reclamanta nu era ținută să aplice măsurile de simplificare prevăzute de art.160 ind.1 din Legea nr.571/2003 atâta timp cât la momentul achiziției nu a urmărit scopul dezmembrării și valorificării deșeurilor.

În probațiune au fost depuse deciziile atacate, dovada plății taxei de timbru și timbru judiciar și împuternicire avocațială.

Prin întâmpinările depuse la fiecare dosar (identice), pârâta solicită respingerea acțiunilor ca neîntemeiate și menținerea actelor atacate ca temeinice și legale, susținând că inspecția fiscală efectuată la reclamantă, a avut ca obiectiv verificarea sumelor negative a taxei pe valoarea adăugată pentru care s-a primit opțiunea de rambursare, prin decontul de TVA întocmit pentru lunile aprilie 2006, mai 2006 și iunie 2006 și s-a finalizat prin întocmirea de R.I.F. și decizii de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite în sarcina reclamantei, deoarece inspecția fiscală a concluzionat că societatea a dedus eronat taxa pe valoare adăugată solicitată la rambursare.

Potrivit disp.art.160 ind.1 Cod Fiscal, furnizorii și beneficiarii bunurilor prevăzute la alin.2 au obligația să aplice măsurile de simplificare, prevăzute de articolul respectiv. Condiția obligatorie pentru aplicarea măsurilor de simplificare este ca atât furnizorul cât și beneficiarul să fie înregistrați ca plătitori de TVA.

Între bunurile pentru care se aplică măsurile simplificate, prevăzute de alin. alin.2, la lit.a figurează deșeurile și resturile de metale feroase și neferoase, precum și materiile prime secundare rezultate din valorificarea acestora. Așa cum sunt definite de OUG nr.16/2001.

Această obligație rezultă și din Decizia Comisiei fiscale centrale nr.1 din 18 martie 2005, care la pct.II.1 stipulează că :”Pentru bunurile achiziționate de societățile autorizate ca valorificator în condițiile OUG nr.16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile,... de la persoane impozabile înregistrate ca plătitori de TVA, în scopul dezmembrării și valorificării deșeurilor de metale feroase și neferoase obținute, se aplică în mod obligatoriu prevederile art.160 ind.1 alin.2 lit.a din Legea nr.571/2003... și pct.65 ind.1 din Normele Metodologice... aprobate prin H.G.nr.44/2004”.

În concluze, atât furnizorii cât și beneficiarii de deșeuri feroase și neferoase, plătitori de TVA sunt obligați să aplice măsurile de simplificare iar în cazul în care furnizorul nu a menționat pe facturile emise „taxarea inversă”, beneficiarul este obligat să nu facă plata TVA; în cazul în care măsurile de simplificare nu sunt aplicate beneficiarii de deșeuri sunt obligați de către organele fiscale la stornarea taxei pe valoare adăugată deductibile prin contul de furnizori.

Pârâta mai susține că, în speță, în conformitate cu dispozițiile OUG nr.16/2001, deținătorii de deșeuri reciclabile, persoane juridice =furnizorii reclamantei= au predat acesteia deșeurile industriale reciclabile în calitatea sa de agent economic specializat, autorizat potrivit art.5 lit.a din ordonanță.

Pe de altă parte, înregistrarea în gestiune a bunurilor achiziționate, ca deșeuri feroase și neferoase, confirmă faptul că aceste bunuri sunt de natura deșeurilor încă de la achiziționare.

Având în vedere tripla identitate de părți, obiect și cauză, precum și strânsa legătură între cele 4 dosare, și pentru a preveni darea unor soluții contradictorii, în conformitate cu dispozițiile art.164 Cod procedură civilă, la termenul de judecată din 5 octombrie 2007 instanța a pus în discuție necesitatea întrunirii cauzelor și a dispus conexarea dosarelor nr. /2007, nr. /2007 și nr. '102/2007 la dosarul cu nre.. /2007.

Prin aceeași încheiere a fost încuviințată cererea reclamantei privind efectuarea unei expertize contabile pe baza obiectivelor depuse la f.29-30 dosar nr. /2007

Prin încheierea de ședință din data de 7 noiembrie 2007, a fost desemnat ca expert și introdus în cauză dl. , raportul de expertiză fiind depus la f.534-617 dosar, vol.2 iar la f.642-645, răspunsul la obiecțiunilor pârâtei

La solicitarea instanței au fost depuse la dosarul cauzei actele care au stat la baza emiterii deciziilor contestate de reclamantă..

Din actele și lucrările dosarului, cu ocazia deliberării, instanța reține următoarele:

Prin Deciziile de impunere nr. /15.11.2006, nr. /15.11.2006, nr. /15.11.2006 și nr. /15.11.2006 emise de pârâtă, s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații suplimentare de plată cu titlu de TVA, în sumă totală de lei (+ lei).

La baza emiterii acestor decizii de impunere au stat concluziile inspecției fiscale desășurată la reclamantă în perioada 10-13.07.2006 și 06-13.11.2006, consemnate în Rapoartele de Insepctie fiscală nr. /21.11.2006, nr. '23.11.2006, nr. /22.11.2006 și nr. '22.11.2006 având ca obiect controlul anticipat asupra sumelor negative de TVA, solicitate la rambursare prin deconturile lunilor aprilie - iulie 2006, din care rezultă că, în perioada verificată reclamanta, în vederea realizării obiectului său principal de activitate, s-a aprovizionat de la diverși furnizori cu bunuri materiale pe bază de facturi fiscale care au fost înregistrate direct în gestiunea de deșeuri feroase și gestiunea de deșeuri neferoase (societatea având și alte gestiuni).

Aceste bunuri au fost înregistrate în conturile de materii prime și materiale de natura obiectelor de inventar, intrând în procesul de producție pe baza bonurilor de consum, obținându-se produse finite de natura deșeurilor feroase și neferoase, conform proceselor verbale de declarare

Având în vedere ponderea veniturilor obținute de societate în perioada verificată, din valorificarea deșeurilor, organele de inspecție au apreciat că bunurile achiziționate și înrgistrate ca materii primei, materiale de natura obiectelor de inventar și mărfuri, au fost achiziționate în vederea obținerii și valorificării ca deșeuri, unitatea era obligată să aplice măsurile de simplificare conform dispozițiilor art.160 ind.1 din Legea nr.571/2003/R și OMP.E.P. nr.507/2005 privind aprobarea Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. /18.03.205 și să nu facă plata TVA către furnizori; să înscrie din proprie inițiativă mențiunea „taxare inversă” în facturile fiscale, să evidențieze TVA aferentă acestor achiziții în jurnalele de vânzări

și de cumpărări concomitent și să o înscrie în decontul de TVA atât ca TVA colectată cât și ca TVA deductibilă.

De asemenea, societatea nu a efectuat înregistrarea contabilă obligatorie specifică măsurilor de simplificare, conform pct.65 ind.1 din H.G.nr.44/2004, neefectuând autolichidarea taxei pe valoare adăugată înscrisă în facturile fiscale în cauză.

Împotriva deciziilor de impunere prin care i s-au constituit obligații suplimentare de plată., în baza susținerilor din R.I.F. reclamanta a formulat contestații administraive prin care a solicitat anularea obligațiilor de plată și rambursarea TVA solicitat, susținând că nu avea obligația aplicării procedurii de „taxare inversă” înstituită prin art.160 ind.1 Cod Fiscal, deoarece, achiziționarea bunurilor respective nu s-a făcut în scopul dezmembrării și valorificării ca deșeuri feroase și neferoase.

O parte din bunuri au fos valorificate fără a fi dezmembrate iar, pe de altă parte, pondrea dezmembrămintelor au fost făcute asupra bunurilor aflate în stoc și nu în momentul achiziționării lor.

Prin Deciziile nr. , , și din 9 martie 2007 emise de pârâtă, contestațiile reclamantei au fost respinse ca neîntemeiate, cu motivarea invocată și prin întâmpinările depuse la fiecare dosar, asupra cărora instanța s-a oprit anterior.

Instanța constată că potrivit dispozițiilor art.160 ind.1 din Codul Fiscal „măsurile de simplificare”: „(1) Furnizorii și beneficiarii bunurilor/serviciilor prevăzute la alin.(2) au obligația să aplice măsurile de simplificare prevăzute de prezentul articol”. Condiția obligatorie pentru aplicarea măsurilor de simplificare este ca atât furnizorul cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA conform art.153.

(2) Bunurile și serviciile pentru livrarea sau prestarea cărora se aplică măsurile de simplificare sunt :

a) deșeurile și materiile prime secundare rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de OUG nr.16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare”.

În speță, din R.I.F. și din Raportul de expertiză contabilă efectuată de expertul , rezultă că, în perioada aprilie - iulie 2006 (și anterioară) reclamanta a achiziționat bunuri în scopul revânzării acestora ca atare, fără a le supune vreunui proces sau operațiune de dezmembrare. Astfel, dintr-un total de lei = valoare achiziții = bunuri în valoare de lei, au fost vândute fără a fi dezmembrate, modalitatea de plată fiind, de regulă, viramentele bancare.

Pe de altă parte, s-a mai constatat că bunurile achiziționate - de regulă - au fost stocate și ulterior au fost dezmembrate și vândute ca deșeuri, dacă nu au fost găsiți cumpărători pentru a fi achiziționate fără să se intervină asupra lor.

Astfel, în perioada aprilie-iulie 2006, au fost dezmembrate din stoc bunuri în valoare de lei, care au fost valorificate ca deșeuri.

Cu privire la obligativitatea respectării procedurii de simplificare =taxarea inversă= expertul susține că „refuzul de a beneficia de scutirea de TVA la plata

facturii... ar reprezenta un comportament irațional din partea fiecărui agent economic” deoarece, acest refuz generează pierderi financiare” din cauza decalajului mare existent între plata facturii și recuperarea ulterioară a TVA-ului de la buget.

În speță, reclamanta desfășoară activități multiple, între care, numai o parte reprezintă comercializarea deșeurilor și, cum rezultă din Raportul de expertiză însăși „încadrarea clară și definitivă, la momentul achiziției, a unui bun care poate face obiectul unei vânzări directe cât și obiectul unei dezmembrări este practic imposibil de realizat”. Totodată, reclamanta nu ar fi avut nici un motiv să refuze procedura simplificată, deoarece, exercitându-și acțiunea de rambursare a TVA-ului aferent achizițiilor efectuate în perioada aprilie-iulie 2006, a fost nevoită să aștepte cu mult peste 45 de zile = termenul legal, pentru rambursarea acestor sume.

Concluzia Raportului de expertiză contabilă efectuat în cauză este aceea că, în perioada aprilie-iulie 2006 reclamanta a dezmembrat doar bunuri achiziționate anterior, aflate în stoc, pentru care la momentul achiziționării nu cunoștea destinația acestora și, din acest motiv, nu avea obligația respectării procedurii simplificate a „taxării inverse” prevăzute de art.160 ind.1 Cod fiscal.

În raport cu aceste concluzii, instanța apreciază că, din moment ce, în fapt, reclamanta a plătit furnizorilor săi TVA aferentă facturilor, este îndreptățită la restituire acesteia de la buget, deoarece, o soluție contrară ar conduce la păgubirea acesteia în mod formal și inevitabil.

În consecință, se va admite acțiunea, se vor anula actele administrativ-fiscale și administrativ jurisdicționale prin care s-au constituit în sarcina reclamantei obligații suplimentare de plată în sumă totală de lei și va fi obligată pârâta să emită noi decizii prin care să accepte la rambursarea sumelor solicitate de reclamantă.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea precizată în contencios administrativ formulată de reclamanta SC SRL, cu sediul în str. nr. 107, jud. Mureș, în contradictoriu cu pârâta D.G.F.P.Mureș, cu sediul în Tg.-Mureș, str. Gheorghe Doja, nr. 1-3, jud. Mureș și, în consecință:

Anulează Deciziile nr. și /09.03.2007 emise de pârâta, prin care s-au respins contestațiile reclamantei împotriva Deciziilor de impunere fiscală nr. /15.11.2006; nr. /15.11.2006; nr. /15.11.2006, nr. /15.11.2006 și Rapoartelor de inspectie fiscală nr. /22.11.2006; /23.11.2006; /22.11.2006 și nr. /21.11.2006.

Anulează parțial Deciziile de impunere și Rapoartele de inspectie fiscală, enumerate anterior, privind dispoziția de respingere la rambursare a sumelor de lei; lei; lei și lei (total = lei) reprezentând

T.V.A. solicitată la rambursare, de reclamantă prin deconturile de T.V.A. aferente perioadei aprilie-iulie 2006.

Obligă pârâta să emită noi decizii prin care să accepte la rambursare sumele de _____ lei, _____ lei, _____ lei și _____ lei, reprezentând T.V.A., solicitate de reclamantă prin deconturile menționate anterior.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 13 Februarie 2009.

Președinte,

Grefier,

Fiind plecat din instanță
semnează Președintele instanței

Red.V.V.
Tehmored.C.S.
7 pag/4 ex.
02.07.2009

